

ἀγριμόχορτο τό, Κρήτ.

Ἐκ τῶν οὖσ. ἀγρίμι καὶ χόρτο.

Τὸ ἀγριόχορτον πεντάφυλλον (*potentilla speciosa*) τοῦ γένους τῶν πενταφύλλων τῆς τάξεως τῶν ροδανθῶν (*rosaceae*), νομιζόμενον ὑπὸ τοῦ λαοῦ ὡς θεραπεῦον ἐσθιόμενον ὑπὸ τῶν αἰγῶν τὰς πληγὰς τῶν, ὡς ἐπίστευον οἱ ἀρχαῖοι περὶ τοῦ δικτάμνου τῆς Κρήτης. Πβ. Ἀριστοτ. Ζώων Ἰστ. 9,7,1. Πβ. πεντάφυλλο. [**]

ἀγρινεᾶς ὁ, Κύπρ. Θηλ. ἀγρινὲ Κύπρ.

Ἐκ τοῦ οὖσ. ἀγρινὸν κατὰ παράλειψιν τῶν οὖσ. ἀγρος καὶ αἶγια (αἶγα).

Ὁ τράγος καὶ ἡ αἶξ ἡ ἔχουσα χρῶμα ἀγρινοῦ, ἥτοι φαιόν.

ἀγρινέτιν τό, Κύπρ.

Ἐκ τοῦ οὖσ. ἀγρινὸν καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -έτιν, περὶ ἧς ἰδ. ΣΜενάρδ. ἐν Ἀθηνᾷ 16 (1904) 285.

Τὸ ἐρίφιον τὸ ἔχον χρῶμα ἀγρινοῦ, ἥτοι φαιόν.

ἀγρίνγαστα ἐπίρρ. ἀμάρτ. ἀγγρίνγαστα Πελοπν. (Ἀρκαδ. κ. ἄ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀγρίνγαστος.

Ἄνευ μεμψιμοιριῶν, δυσκολιῶν: Ἀγγρίνγαστα περνοῦν νύφη καὶ πεθερά.

ἀγρίνγαστος ἐπίθ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) ἀγγρίνγαστος Παξ. Πελοπν. (Ἀρκαδ. κ. ἄ.)

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *γρίνγαστος < γρίνγαστω.

1) Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος δὲν γρινιάζει, ὁ εὐκόλος, ὁ ἀμεμψίμοιρος ἐνθ' ἑαυτὸν: *Μὰ πότε δ' ἤσουν ἀγρίνγαστος κ' ἤθελε νά 'σαι καὶ τώρα;* Ἀπύρανθ. 2) Ἐκεῖνος δι' ὃν δὲν γρινιάζει, δὲν μεμψιμοιρεῖ τις Παξ. Πελοπν. (Ἀρκαδ.): *Ἐνα κομμάτι ψωμί τρώω κι αὐτὸ ὄχι ἀγρίνγαστο* Ἀρκαδ.

β) Ἐκεῖνος καθ' ὃν δὲν μεμψιμοιρεῖ τις Παξ.: *Δὲν περνάει μέρα ἀγγρίνγαστη.*

ἀγρινιολούβρας ὁ, ἀμάρτ. ἀγρινιολούβρας Κύπρ. Θηλ. ἀγρινιολουβὲ Κύπρ.

Ἐκ τοῦ οὖσ. ἀγρινὸν καὶ τοῦ ἐπιθ. *λουβράς, οὗ τὸ θηλ. λουβέ.

Ὁ τράγος ὁ ἔχων χρῶμα ἀγρινοῦ (ὁ ἰδ.) καὶ φέρων παρὰ τὰς παρειὰς κάτωθεν τῶν ὠτων δύο λοβούς καὶ ἡ αἶξ ἡ ἔχουσα τὰ αὐτὰ χαρακτηριστικά.

ἀγρινιολουβετούδι τό, ἀμάρτ. ἀγρινιολουβετούϊν.

Ὑποκορ. τοῦ οὐδ. ἐπιθ. *ἀγρινιολουβέτιν παρὰ τὸ ἀγρινιολούβρας. Διὰ τὴν κατάλ. πβ. ἀγρινέτιν.

Τὸ ἐρίφιον τὸ ἔχον χρῶμα ἀγρινοῦ, ἥτοι φαιόν, καὶ φέρον παρὰ τὰς παρειὰς κάτωθεν τῶν ὠτων δύο λοβούς. Πβ. καὶ ἀγρινιολούβρας.

ἀγρινὸν τό, Κύπρ.

Ἴσως ἐκ τοῦ ἀρχ. ἀγρινὸς = ἄγριος.

Εἶδος αἰγάγου εἰς τὰ ὄρη διατρωμένου, τοῦ ὁποίου τὸ χρῶμα εἶναι συνήθως φαιόν: *Ἡ ὄρεινὴ ἐν' γεμάτῃ ἀπὸ ἀγρινά. Εἶδες ποτ-τέ σου τ' ἀγρινὸν εἶντα λοῆς βουρᾶ;* (μετὰ πόσης ὀρμῆς φέρεται, πόσον ταχέως τρέχει;) Πβ. ἀγριο-πρόβατο.

ἀγρινοπαρδαλομίταινα ἡ, Κύπρ.

Ἐκ τοῦ οὖσ. ἀγρινόν, τοῦ ἐπιθ. παρδαλὸς καὶ τοῦ θηλ. ἐπιθ.μίταινα.

Αἶξ χρώματος φαιοῦ, παρδαλὴ καὶ μὲ μικρὰ ὦτα.

ἀγριο- κοιν.

Θέμα τοῦ ἐπιθ. ἄγριος.

Συντίθεται ὡς πρῶτον συνθετ. πρὸς δήλωσιν τοῦ ὠμοῦ, τοῦ ἀτιθάσου, τοῦ βλοσυρῶς βλέπειν, τοῦ πολλοῦ, τοῦ μεγάλου, οἶον: ἀγριοπατέρας, ἀγριόπαιδο, ἀγριόπονος κττ.

ἀγριοαβραμυλεᾶ ἡ, ΘΧελδράιχ 31 Λεξ. Περίδ. ἀγριοαβραμυλεᾶ Πελοπν. (Ἀρκαδ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὖσ. ἀβραμυλεᾶ.

Τὸ φυτὸν ἀβραμυλεᾶ, ὁ ἰδ. Συνών. ἀγριοδαμασκηλεᾶ, κορομηλεᾶ.

ἀγριοαβράμυλο τό, Λεξ. Περίδ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὖσ. ἀβράμυλο.

Τὸ ἄγριον βράβυλον.

ἀγριοαγριάδα ἡ, Ἡπ. (Κεστόρ.) Θεσσ. (Λαζαρ. Λάρις.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὖσ. ἀγριάδα.

Τὸ φυτὸν πανικὸν τὸ ἔρπον (*panicum repens*) ΘΧελδράιχ 28. Πβ. ἀγριάδα (I) 5 β.

ἀγριοαῖρα ἡ, Ἡπ. (Κεστόρ.) Θεσσ. (Καρδίτς. Λαζαρ. Μπάκρεν.) Κέρκ. ἀγριοαῖρα Ζάκ. ἀγριοαῖρα Πελοπν. (Λακων.) ἀγριοαῖρα Ἰων. (Κρήν.) ἀγριοαῖρα Κρήτ. ἀγριοαῖρα Κίμωλ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὖσ. αἶρα.

Φυτὰ ἀγρωστώδη τῆς δημώδους οἰκογενείας τῆς ἀγριάδας 1) Τὸ φυτὸν καρφοειδὲς τὸ κτηνοτροφικὸν (*festuca ovina*) καὶ καρφοειδὲς τὸ ὑψηλὸν (*festuca elatior*) τῆς τάξεως τῶν ἀγρωστωδῶν (*graminaceae*) Κέρκ. 2) Τὸ φυτὸν αἶρα ἡ πολυετής (*lolium perenne*) τῆς τάξεως τῶν ἀγρωστωδῶν (*graminaceae*) Ἡπ. (Κεστόρ.) Θεσσ. (Καρδίτς.) Συνών. ἡμερὴ εἶρα (ἰδ. αἶρα)

3) Τὸ φυτὸν βραχυπόδιον τὸ διστάχυον (*brachypodium distachyum*) τῆς τάξεως τῶν ἀγρωστωδῶν (*graminaceae*) Ζάκ. Θεσσ. (Λαζαρ. Μπάκρεν.) Κίμωλ. Κρήτ. Πελοπν. (Λακων.) 4) Τὸ φυτὸν ἄγρωστις ἡ ἔρπουσα (*agropyrum repens*) τῆς τάξεως τῶν ἀγρωστωδῶν (*graminaceae*) ΘΧελδράιχ 102 καὶ ΠΓεννάδ. 12. Συνών. ἀγριάδα 5 γ. [**]

ἀγριοακακία ἡ, ἀμάρτ. ἀγριοακακία Μακεδ. (Θεσσαλον.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὖσ. ἀκακία.

Ἡ ἀγρία ἀκακία.

ἀγριοαλούπι τό, ἀμάρτ. ἀγριοαλούπιν Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὖσ. αλόυπι.

Πολὺ ἀγρία ἀλώπηξ: *Ἦρτεν τὸ αλόυπιν, τὸ ἀγριοαλούπιν τὸ ἔφαεν οὐλ-λες τὲς ῥιφάδες* (ῥιφάδες=ἐρίφια. Ἐπφδ.)

